

Î N C H E I E R E

31 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Iuliana Sîrcu

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bulai Ion, Bulai Feodora, Bulai Viorica și Bulai Viorel,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Stelei Efros în interesele Galinei Braga, împotriva lui Bulai Ion și Bulai Feodora cu privire la demolarea construcției neautorizate și compensarea cheltuielilor de judecată și la cererea de chemare în judecată depusă de către Bulai Feodora împotriva Galinei Braga cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea fântânii,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Bulai Feodora și menținută hotărârea Judecătoriei Șoldănești din 14 martie 2013, prin care acțiunea Galinei Braga a fost admisă, iar acțiunea Feodorei Bulai a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 16 octombrie 2008, Efros Stela a depus o cerere de chemare în judecată în interesele Galinei Braga împotriva lui Bulai Ion și Bulai Feodora cu privire la demolarea construcției neautorizate și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că dânsa cu Bulai Ion și Bulai Feodora sunt vecini, ultimii edificând o construcție din ardezie fără acordul său, iar pereții acestei construcții fiind amplasați pe hotarul care desparte aceste două gospodării.

Susține că acoperișul construcției este montat în așa mod încât nimereste sub streșina casei sale, iar apa adunată în urma calamităților naturale de pe acoperișul construcției se scurge în curtea ei, astfel, pereții casei și a odăilor sunt permanent umezi, fapt ce duce la pericolul de îmbolnăvire a familiei sale cu boli respiratorii.

Solicită demolarea construcțiilor neautorizate edificate de către Bulai Feodora și Bulai Ion și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 11 ianuarie 2010, Bulai Feodora a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Galinei Braga cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea fântânei.

În motivarea acțiunii a indicat că Braga Galina a construit neautorizat veceul, o construcție vremelnică pentru întreținerea porcilor și găinilor cu scurgerea apei din baie în nemijlocită vecinătate cu fântâna ce îi aparține, astfel creând-ui pericol pentru sănătatea familiei sale.

Solicită obligarea Galinei Braga să edifice construcțiile care îi creează obstacole în alt loc din gospodărie.

La 27 iulie 2012, Bulai Feodora a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând conexarea pricinii civile la cererea de chemare în judecată a Galinei Braga împotriva Feodorei Bulai și Bulai Ion cu privire la demolarea construcției neautorizate și compensarea cheltuielilor de judecată cu pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Feodorei Bulai împotriva Galinei Braga cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea fântânei.

Prin hotărârea Judecătorei Șoldănești din 14 martie 2013, acțiunea depusă de către Braga Galina a fost admisă, iar acțiunea depusă de către Bulai Feodora a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 27 februarie 2014, a fost respins apelul declarat de către Bulai Feodora și menținută hotărârea prime instanțe.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 376 alin.(1), art. 379 alin.(1) și art. 386 al Codului civil, care reglementează aspecte ce țin de înlăturarea încălcărilor care nu sînt legate de privarea de posesiune, respectiv solicitarea interzicerii ridicării sau exploatării unor construcții sau instalații despre care se poate afirma cu certitudine că prezența și utilizarea lor atentează în mod inadmisibil asupra terenului său, cît și respectarea construcției acoperișului în raport cu vecinătate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

La 26 mai 2014, Bulai Ion, Bulai Feodora Bulai Viorica și Bulai Viorel au depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de respingerea acțiunii Galinei Braga și admiterea acțiunii Feodorei Bulai.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel.

Menționează că construcția edificată la hotarul imobilului vecinei, Galinei Braga, situată în or. Șoldănești str. Pușchin 20, menționată în certificatul de amplasare și amenajare a construcțiilor sub numărul V cu denumirea - șopron, care reprezintă un garaj și un sarai cu suprafața de 60,2 m², a fost edificată în anii 1983-1985, cu acordul vecinei care locuia anterior, Lisnic Sofia.

Susține că potrivit prevederilor art. 390 al Codului civil, dacă proprietarul unui teren, cu ocazia ridicării unei construcții, a construit dincolo de limita terenului său, fără a i se putea imputa premeditarea sau culpa gravă, vecinul trebuie să tolereze încălcarea hotarului dacă nu a obiectat până sau imediat după depășirea limitei, însă adresări în instanță de judecată din partea fostei proprietare Linisc Sofia nu au fost, respectiv a expirat și termenul de prescripție.

Invocă că, Braga Galina fiind proprietară actuală a bunului imobil din str. Pușchin 20, or. Șoldănești, nu are dreptul să se adreseze în instanța de judecată cu privire la demolarea construcției situate la hotarul ultimei, după ce a fost edificată construcția cu mai bine de 30 ani în urmă, cu atît mai mult că dreptul de proprietate asupra bunului imobil menționat a fost recunoscut după Bulai Feodora, prin hotărârea Judecătorei

Șoldănești la 14 mai 2007, fiind înregistrată la Oficiul Cadastral Teritorial Șoldănești la 27 septembrie 2011, sub numărul de înregistrare 151/01-03.

Le fel invocă că, anterior între construcțiile lor, la hotar, a fost edificat un gard, fapt confirmat prin probă anexată la dosar, însă din cauza calamităților naturale acesta s-a putrezit, respectiv, în prezent nu există nici un gard care ar delimita gospodăriile, iar intimata nu permite construcția unui gard nou.

Insistă că, Braga Galina contrar art. 377,379,386 și 389 Cod civil, a edificat la casa de locuit o anexă prin care și-a mărit dormitorul și bucătăria, care se afla la hotar fără a solicita acordul lor, mai mult, intimata a construit la hotar în preajma fântânii lor un coteț pentru animale și păsări de aproximativ 3,8 m.p. și un veceu, care se scurge în apele reziduale la o distanță aproximativ de 3 m de la fântâna acestora, astfel, fiind imposibilă utilizarea apei chiar și pentru irigație în grădină, fapt confirmat prin analiza și expertiza Centrului de Medicină Preventivă Șoldănești din 10 aprilie 2014.

Examinând temeiurile recursului declarat de către , Bulai Ion, Bulai Feodora Bulai Viorica și Bulai Viorel în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bulai Ion, Bulai Feodora, Bulai Viorica și Bulai Viorel nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Bulai Ion, Bulai Feodora, Bulai Viorica și Bulai Viorel, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bulai Ion, Bulai Feodora, Bulai Viorica și Bulai Viorel ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Bulai Ion, Bulai Feodora, Bulai Viorica și Bulai Viorel se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva